

nansudvalgets Regning. Jeg kan udtale som den i Finansudvalget almindelig raadende Opfattelse, at det vilde være ubetimeligt for Udvalget enten direkte eller indirekte paa det nuværende Trin at afgive nogen Mening om Sagen eller at paatage sig noget Medansvar for de Skridt, som Regeringen maatte enten foretage eller undlade at foretage. Der vil sikkert senere kunne blive Lejlighed nok til at tale om denne Sag, hvis det maatte blive nødvendigt.

Koedt: Naar et privat Foretagende af saa stort et Omfang og saa indgribende Betydning paa vore Trafikforhold som det forenede Dampskibsselskab giver Anledning til en berettiget Kritik, er det heldigt, at denne Kritik fremsættes djærvt, aabent og uforbeholdent. Selskabet faar derved Lejlighed til at se Fejl og til at afhjælpe Ulemper, som Driftsledelsen bærer Skylden for, og som Publikum lider under. Naar jeg i Dag her i Tinget paatager mig at sige et Par Ord i Fævor af det forenede Dampskibsselskab, vil jeg forudskikke den Bemærkning, at jeg ikke staaer og aldrig har staaet i noget, som helst Forhold til dette Selskabs Bestyrelse, hverken som Aktionær eller paa anden Maade. For øvrigt vil jeg samtidig udtale, at det, der blev sagt af de ærede Medlemmer for Randers Amts 2den Valgkreds (Knudsen) og for Helsingør (Chr. Rasmussen), jo var af en meget moderat Natur, saaledes at der egentlig ikke laa noget særlig aggressivt deri lige saa lidt som i den højtærede Ministers Udtalelser. Med Hensyn til disse glædede det mig at lægge Mærke til den Anerkendelse, Ministeren ydede det forenede Dampskibsselskab. Vi have jo set, at dette Foretagende ofte har været udsat for en haard og skarp Kritik, og da der ikke her i Tinget findes nogen Repræsentant, der kan ventes særlig at ville tage sig af Selskabets Sag, har det glædet mig at høre Ministeren anerkende det store Arbejde, Selskabet har præsteret. Mod den Mand, der i sin Tid startede Selskabet, har jeg ved mange Lejligheder selv rettet skarpe Angreb.

Formanden (Sofus Høgsbro): Maa jeg ikke bede det ærede Medlem om at tale noget højere, for at det kan høres her fra Formandspladsen.

Koedt: Jeg skal efterkomme Opfordringen og søge at tale saa højt som muligt. Jeg siger altsaa: den Mand, der i sin Tid startede Selskabet, saa vidt jeg

husker i 1866, har været udsat personlig for mange Angreb, og jeg selv har ved ikke faa Lejligheder angrebet ham. Men nu, efter at han er traadt tilbage fra aktiv Deltagelse i vort offentlige Liv, føler jeg som Købmand Trang til at yde denne Mand min Anerkendelse som en altid loyal og altid slagfærdig Modstander. Jeg tror for øvrigt, at det er den almindelige Anskuelse, at vi nu alle uden Hensyn til, om vi have været hans Meningsfæller eller hans Modstandere, se op til denne Mand som en af vort Forretningslivs Stormænd, en Personlighed, som vi have Anledning til at omtale med Højagtelse.

Det Skridt, der har givet Anledning til Pressens Angreb paa Det forenede Dampskibsselskab og til Forespørgslen her i Tinget i Dag, er den paatænkte Indskrænkning eller Ophævelse af Sundtrafikken fra Det forenede Dampskibsselskabs Side. Jeg kan ikke og vil heller ikke udtale mig om, hvorvidt Selskabet er optraadt mere eller mindre hensynsfuldt ved denne Lejlighed, men at dømme efter de faldne Udtalelser er der næppe nogen berettiget Grund til at bebrejde Selskabet Hensynsløshed. Det har henstillet, at enten Staten eller et privat Selskab skulde overtage en Del af Sundtrafikken, som Selskabet hidtil har udført. Bestyrelsen har erklæret, at Selskabet maatte opgive eller dog betydelig indskrænke Driften, hvis det ikke kunde komme til at arbejde under heldigere Forhold, end det i de senere Aar har arbejdet under med Hensyn til denne Del af sin Virksomhed. Grunden til, at Det forenede Dampskibsselskab ikke vil fortsætte Driften under de nuværende Forhold, er den, at Sundtrafikken i de senere Aar har givet et meget betydeligt Underskud, i det sidste Aar løber det efter Sigende op til ca. 200,000 Kr. Det maa da ikke glemmes, at Det forenede Dampskibsselskab er et privat Aktieforetagende, et Andelsselskab, hvis Bestyrelse staaer Andelshaverne til Ansvar for sine Dispositioner, og det er baade berettiget og forstandigt, at man ændrer Driften paa de Punkter, hvor den bevislig giver et saa betydeligt Underskud. Man har forsøgt i denne Sag at inddrage nationale Synspunkter, og man bebrejder Selskabet, at det ikke lader disse nationale Synspunkter være afgørende for sin Beslutning, men denne, om jeg saa maa sige, vilkaarlige Sammenblanding af nationale Synspunkter og et privat Selskabs Driftsregnskab finder jeg meget uheldig. Det kunde jo f. Eks. lyde meget smukt, hvis jeg som Gardinfabrikant vilde sige: „Jeg støtter en